

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 633. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868545408.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Han var i høj Grad en Kunstnernatur, men tillige i høj Grad Forstandsmenneske, var nydelseslysten og herskesyg, ude af Stand til i Længden at taale den Ydmygelse, som det er at være fattig og derfor overset; var fremfor Alt grebet, og stærkt grebet af det Indtryk, at han ved at gaa videre ad den Vej, paa hvilken han var slaaet ind, bar sig ad som et Tossefaar. Hvad vandt han ved af doktrinær Ærbarhed at holde sig tilbage fra alle ansete Stillinger og høje Pladser! Hvad vandt Verden ved, at de Rigtbegavede i Kraft af en taabelig Livsregel overlod Titlerne, Pengene, Ordenerne, Æresposterne og Embederne til de Dumme! Var det Midlet til at forbedre Tilstandene? Hans Attraa var at være den Herskende paa et kunstnerisk Omraade, løse store sceniske Opgaver, lede store Teatre, glimre ved Hoffer, foretrækkes af skønne Kvinder. Vilde han kunne opnaa Sligt som landflygtig Skolelærer, som Korrespondent for *Allgemeine Zeitung*? Hvem vilde i Længden agte ham som fattig og uafhængig Bladskriver, hvem vilde i Tidens Løb ikke agte ham som indflydelsesrig Hofmand! Vistnok vilde der blive Skraal naar han fulgte Kaldet - blot han ikke havde skrevet det fordømte Digt til Herwegh! - men her gjaldt det om rolig Fripostighed, om uigennemtrængelig Ironi, om smilende Kulde, om den Overlegenhed, der lod Modstanderne skraale sig trætte, og den besad han.